

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/201/2015
Identifikačné číslo spisu: 1013201288
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1013201288.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: Ing. C. L., bytom E. XXX, zastúpený: JUDr. Jana Polakovičová, advokátka, so sídlom Mickiewiczova 6, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom Dobrovičova 12, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.k. 2149/2013-430 zo dňa 3. mája 2013 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/174/2013-52 zo dňa 11. februára 2015, jednohlasne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/174/2013-52 zo dňa 11. februára 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č.k. 2S/174/2013-52 zo dňa 11. februára 2015 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.k. 2149/2013-430 zo dňa 3. mája 2013, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie. Účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd z pripojeného administratívneho spisu žalovaného zistil, že Obvodný pozemkový úrad v Leviciach rozhodnutím č. P 2004/00258 zo dňa 10.06.2004 podľa § 7 zákona č. 330/1991 Zb. nariadil prípravné konanie pozemkových úprav v katastrálnom území E. z dôvodu uvedeného v § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 330/1991 Zb., t.j. potreby usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov a odstránenia prekážok ich výkonu vyvolaných historickým vývojom pred účinnosťou tohto zákona. Dôvody pozemkových úprav, obvod pozemkových úprav a vyňatie pozemkov z obvodu pozemkových úprav prerokoval Obvodný pozemkový úrad v Leviciach v priebehu prípravného konania s Obecným úradom v Sazdiciach, Správou katastra v Leviciach, Lesmi Slovenskej republiky - OZ Levice, Obvodným úradom životného prostredia v Leviciach, Slovenským pozemkovým fondom - Regionálnym odborom v

Leviciach, pričom dospel k záveru, že uskutočnenie pozemkových úprav je opodstatnené.

Na základe uvedených zistení Obvodný pozemkový úrad v Leviciach rozhodnutím č. P 2005/001171 zo dňa 01.06.2005 podľa § 8 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb. nariadil pozemkové úpravy k nehnuteľnostiam v katastrálnom území E. z dôvodu uvedeného v § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 330/1991 Zb.. Proti uvedenému projektu pozemkových úprav podal žalobca v zákonom stanovenej lehote námietku, v ktorej vyjadril nesúhlas s návrhom nového rozdelenia pozemkov v rámci hospodárskeho dvora, ako aj s rozdelením pozemkov iných vlastníkov (I. M. L. a M. I. L.) na dve parcely. Predvolaním č. P 2012/00077 zo dňa 20.12.2012 zvolal Obvodný pozemkový úrad v Leviciach pracovné rokovanie za účelom prerokovania námietok vlastníkov, okrem iného aj žalobcu. Zo záznamu z prerokovania vyplýva, že žalobcovi bol dňa 11.01.2013 vysvetlený spôsob umiestňovania vlastníkov pôdy pod existujúce stavby. Vzhľadom na to, že žalobca aj po vysvetlení trval na dôvodoch uvedených v námietke, Obvodný pozemkový úrad v Leviciach listom č. P 2012/00054 zo dňa 21.01.2013 odstúpil túto námietku Obvodnému pozemkovému úradu v Nitre. Obvodný pozemkový úrad v Nitre rozhodnutím č. 2013/063-2/MM zo dňa 22.02.2013 podľa § 13 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. a zákona č. 345/2012 Z.z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov nevyhovел námietke žalobcu ako vlastníka proti projektu pozemkových úprav, resp. výpisu z rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav v katastrálnom území E.. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, v ktorom naďalej zotrval na svojich námietkach k umiestneniu pozemkov. Žalovaný rozhodnutím č. 2149/2013-430 zo dňa 03.05.2013 zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Obvodného pozemkového úradu v Nitre č. 2013/063-2/MM zo dňa 22.02.2013 a toto prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Krajský súd zákonosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách zákona č. 330/1991 Zb. citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 1 ods. 1, ods. 2 písm. a/ v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 písm. a/, § 11 ods. 3, 4, 5, 24 uvedeného zákona, postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov, a dospel k záveru, že žalovaný rozhodol vecne správne na základe dostatočne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu a v súlade so zákonom.

Krajský súd z rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Leviciach č. P 2005/001171 zo dňa 01.06.2005 mal preukázané, že správny orgán prvého stupňa uvedeným rozhodnutím nariadil pozemkové úpravy k nehnuteľnostiam v katastrálnom území E., pričom cieľom vypracovania projektu bolo racionálne priestorové usporiadanie pozemkového vlastníctva v tomto katastrálnom území a ostatného nehnuteľného poľnohospodárskeho majetku s ním spojeného, v súlade s požiadavkami a podmienkami ochrany životného prostredia a tvorby územného systému ekologickej stability, funkciami poľnohospodárskej krajiny a prevádzkovo-ekonomickými hľadiskami moderného poľnohospodárstva. Uviedol, že podľa odôvodnenia predmetného rozhodnutia sa v rámci prípravného konania preukázalo, že uskutočnenie pozemkových úprav v tomto katastrálnom území je účelné a opodstatnené vzhľadom na vysokú rozdrobenosť pozemkov, veľký počet spoluvlastníckych vzťahov, nízku aktuálnosť operátu katastra nehnuteľností a neprístupnosť pozemkov. Krajský súd konštatoval, že prvostupňový správny orgán oboznámil žalobcu ako účastníka konania s návrhom zásad pre umiestnenie nových pozemkov projektu pozemkových úprav. V tejto súvislosti krajský súd nezistil žiadne porušenie procesných práv žalobcu, nakoľko mu bolo umožnené k veci sa vyjadriť a žalobca svoje práva aj riadne využil. Aj napriek tomu, že sa pozvánka na pracovné stretnutie na Obvodnom pozemkovom úrade doručovaná žalobcovi do miesta bydliska vrátila neprevzatá na pošte v úložnej dobe, zo zápisnice zo stretnutia predstavenstva zo dňa 16.04.2012 je zrejmé, že žalobca sa na ňom zúčastnil. Podľa názoru krajského súdu pokiaľ ide o umiestňovanie, resp. sceľovanie vlastníctva vo viniciach a lesoch, žalobca nedoložil žiadnu dohodu vlastníkov, na ktorú v konaní poukázal, a preto Obvodný pozemkový úrad v Leviciach postupoval v zmysle zápisnice z prerokovania návrhu umiestnenia nových pozemkov so žalobcom zo dňa 09.11.2011. Z tejto zápisnice vyplýva, že žalobca požiadal iba o umiestnenie viníc v pôvodnej lokalite.

V súvislosti s námietkou žalobcu, že jeho pozemok parc. č. XXXX/X zastavaná plocha v lokalite N. M.

bol zamienený za ornú pôdu, ktorá je cenovo neporovnateľná, pričom s riaditeľom SPF v Leviciach mal žalobca prerokovať, že jeho zastavaná plocha bude zamienená za zastavanú plochu v správe SPF v areáli hospodárskeho dvora, krajský súd uviedol, že žalobca v konaní nepredložil naznačený dôkaz o súhlase správcu pozemkov vo vlastníctve Slovenskej republiky. Na viac takýto postup by bol v rozpore s článkom II. bod 5 Zásad pre umiestňovanie nových pozemkov, ako aj s dohodou vlastníkov o možnosti umiestňovania pozemkov nielen v rámci areálu hospodárskeho dvora, ale aj mimo neho, a to za udelenia písomného súhlasu súčasného vlastníka. Obvodný pozemkový úrad v Leviciach postupoval v súlade s uvedenými zásadami a s § 11 ods. 24

zákona č. 330/1991 Zb., keď žalobcovi poskytol ornú pôdu ako náhradu za pôvodnú parc. č. XXXX/X, do ktorej zasahoval vodný tok.

Námietku žalobcu týkajúcu sa jeho nesúhlasu s umiestňovaním „cudzích vlastníkov“ pozemkov pod žalobcom odkúpenými budovami, považoval krajský súd za nedôvodnú. Uviedol, že predovšetkým žalobca v konaní o pozemkových úpravách nemá právny nárok na také funkčné a priestorové usporiadanie vlastníctva pozemkov, aby nadobudol pozemky pod vlastnými stavbami. Konštatoval, že v občianskom práve platí, že pozemok a na ňom stojaca stavba môžu mať odlišných vlastníkov, to znamená právny režim pozemku sa neviaže na právny režim stavby, ktorá na ňom stojí, keďže ide o samostatné veci. V tomto zmysle sa situácia žalobcu v dôsledku napadnutého rozhodnutia nezmenila. Zlepšila sa však v tom ohľade, že v rámci nového usporiadania sa vlastníckymi pozemkov zastavaných stavbami patriacimi žalobcovi stali dve osoby namiesto pôvodných 21, čo nepochybne uľahčí žalobcovi komunikáciu ohľadom prípadného vysporiadania tohto vlastníctva, resp. užívania pozemkov do budúcnosti.

Podľa názoru krajského súdu žalovaný neprekročil v konaní zákonom povolenú mieru voľnej úvahy, svoje uváženie i vyvodené závery dostatočne odôvodnil a vytvoril spravodlivú rovnováhu medzi všeobecným záujmom a ochranou individuálnych práv. Za daných podmienok, kedy je celková výmera obvodu projektu pozemkových úprav 1784 ha a konanie s ním súvisiace zahŕňa mnohopočetných účastníkov konania - 827, z toho 494 známych, nie je objektívne možné, aby žalovaný v plnom rozsahu akceptoval požiadavky všetkých účastníkov konania. V danej súvislosti krajský súd poukázal na to, že v zmysle zákona č. 330/1991 Zb. je treba prideliť za pôvodný pozemok taký pozemok, ktorý je druhom, výmerou, bonitou, polohou a hospodárskym stavom primeraný pôvodnému pozemku, pričom sa prihliada na výhody získané pozemkovými úpravami. Po oboznámení sa s výpisom z registra pôvodného a nového stavu mal krajský súd preukázať splnenie uvedených atribútov, nakoľko rozdiel výmer pôvodného a nového pozemku je - 0,99 % a rozdiel hodnôt je - 575,21 eur (- 1,37%), čo je v súlade s podmienkou primeranosti ustanovenej v § 11 ods. 4, 5 zákona č. 330/1991 Zb. a Zásadami umiestnenia nových pozemkov.

Krajský súd vychádzajúc z administratívneho spisu dospel k záveru, že námietky žalobcu uvedené v žalobe nie sú takými námietkami, s ktorými by sa už žalovaný vo svojom rozhodnutí dostatočne nevysporiadal. Konštatoval, že tieto námietky preto nemohli obstáť ani v súdnom konaní. Žalovaný v konaní dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho správne právne závery. Hodnotením zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu krajský súd nezistil logické, vecné ani právne pochybenia. Považujúc postup žalovaného, ako aj preskúmané rozhodnutie za súladné so zákonom, krajský súd žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a nepriznal účastníkom náhradu trov, nakoľko žalobca v konaní úspech nemal a žalovanému právo na náhradu trov v systéme správneho súdnictva zásadne neprináleží.

2.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného č. 2149/2013-430 zo dňa 03.05.2013 a zároveň aj rozhodnutie

prvostupňového správneho orgánu - OPÚ Nitra č. 2013/063-2/MM zo dňa 22.02.2013 a prizná mu náhradu trov celého konania.

Žalobca v dôvodoch odvolania namietal, že krajský súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými zásadnými námietkami, ktoré vzniesol v priebehu konania pozemkových úprav. Žalobca tvrdil, že počas konania o projekte pozemkových úprav namietal, že návrh rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav nerieši účelne efektívne a hospodárne doteraz existujúci stav, rozhodnutie sa zaoberalo čiastočne len námietkami ohľadne ornej pôdy, neriešilo hospodársky dvor, a práve za najvypuklejší problém považuje neriešenie jeho námietok ohľadne hospodárskeho dvora, ktorý odkúpil za účelom podnikania v poľnohospodárstve. S poukazom na obsah a účel zákona o pozemkových úpravách žalobca považoval za nespravodlivé, aby následky novo vytvoreného stavu, ktorý vytvoril namiesto doterajších 50 nových 56 parciel v hospodárskom dvore, pričom tieto parcely umiestnil tak, že pod budovy v jeho vlastníctve prideliť parcely iných vlastníkov napriek tomu, že má dostatočnú výmeru parciel, ktoré by v plnej miere poskytli možnosť rozdelenia tak, aby jeho budovy stáli na parcelách v jeho vlastníctve. Uviedol, že napriek návrhu, aby zastavaná pôda v hospodárskom dvore bola daná do jeho vlastníctva, pozemkový úrad schválil takú úpravu, ktorá umiestňuje pod jeho budovy pozemky iných vlastníkov a nezmyselne rozmiestnil aj pozemky tak, že mu sťažuje a znemožňuje prístup k budovám. Ďalej uviedol, že skutočnosť, že účelné je rozdelenie pozemkov neznámych vlastníkov, ktoré spravuje Slovenský pozemkový fond pod budovy vlastníkov, ktorí pod vlastnými budovami nemajú pozemky, vyplýva aj z listu Slovenského pozemkového fondu zo dňa 16.02.2012. Súčasne poukázal na to, že projektant nedal na pozemky nových vlastníkov pôdy zapísať ťarchu pre vlastníkov budov, čím zapríčinil možnosť ich vydierania zo strany vlastníkov pozemkov. Namietal, že tieto skutočnosti správny orgán nezobral do úvahy a ani nevysvetlil dôvody svojho postupu, ako aj že tieto skutočnosti nezohľadnil ani prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí. Zdôraznil, že išlo o jeho základnú námietku v žalobe proti rozhodnutiu správneho orgánu. Ďalej namietal, že tým, že súd prvého stupňa dostatočne nezdôvodnil, prečo neprihliadol k jeho základnej námietke, v konaní nie je preukázané, akými úvahami sa súd riadil, keď právnu argumentáciu žalobcu nepovažoval za dôvodnú. Mal za to, že týmto spôsobom bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces. Vyslovil názor, že v danom prípade mal súd prvého stupňa v zmysle § 250j ods. 2 OSP zrušiť rozhodnutia správneho orgánu 1. aj 2. stupňa, trvajúc na tom, že pri pozemkových úpravách bol porušený ústavný princíp rovnosti pri zachovaní zákonnej ochrany vlastníckeho práva u všetkých vlastníkov druhovo rovnakej veci.

3.

Žalovaný k odvolaniu žalobcu podal písomné vyjadrenie. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne a procesne správny v celom rozsahu potvrdil. Vyslovil názor, že krajský súd dostatočne zistil skutkový stav veci, vysporiadal sa so všetkými dôkazmi, oboznámil sa s celým spisovým materiálom a vyvodil správny právny záver. Ďalej uviedol, že žalobca ani v tomto svojom odvolaní neuviedol nové právne skutočnosti, ani nové dôkazy, ktorými by preukázal, že v konaní pred súdom prvého stupňa došlo k vadám, ktoré mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

4.

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok - ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobcu (§ 246c ods. 1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP, § 492 ods. 2 SSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP, § 492 ods. 2 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP, § 492 ods. 2 SSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok, ktorým krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu zo dňa 3. mája 2013, č. 2149/2013-430, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zo dňa 3. mája 2013, č. 2149/2013-430, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Nitre č. 2013/063-2/MM zo dňa 22.02.2013 a odvolanie žalobcu proti tomuto prvostupňovému rozhodnutiu zamietol. Obvodný pozemkový úrad v Nitre rozhodnutím č. 2013/063-2/MM zo dňa 22.02.2013 podľa § 13 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. a zákona č. 345/2012 Z.z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov nevyhovel námietke žalobcu ako vlastníka proti projektu pozemkových úprav, resp. výpisu z rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav v katastrálnom území E..

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ako aj konania im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, a preto ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Najvyšší súd vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP a s § 492 ods. 2 SSP nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza.

Predovšetkým najvyšší súd upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. OSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie v súlade so zákonom si zadovážil dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

V rámci súdneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Odvolačný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v spojení s administratívnym spisom žalovaného správneho orgánu mal preukázať, že v danej veci súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného náležite postupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

5.

Podľa článku 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa článku 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa článku 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Základom interpretácie a aplikácie článku 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako určuje právny poriadok.

Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu prezentoval v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasťou okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodiť z článku 1 ústavy, sa osobitný dôkaz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorými boli priznané“ (ÚS 17/1999, Nález z 22. septembra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I. ÚS 44/1999, Nález z 13. októbra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382, I. ÚS 10/98)“. (I. ÚS 54/02. Nález z 13. novembra 2002. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 2002 - II. polrok, s. 750, nález Ústavného súdu SR

č. PL. ÚS 22/06). Judikatúra ústavného súdu tiež kladie dôraz, že v súlade s článkom 1 ods. 1 ústavy s uplatňovaním princípu právnej istoty v právom štáte sa spája požiadavka všeobecnosti, platnosti, trvácnosti, stability, racionálnosti a spravodlivého obsahu právnych noriem; medzi ústavné princípy vlastného právneho štátu patrí aj zákaz svojvôle v činnosti štátnych orgánov, ako aj zásada primeranosti, resp. proporcionality (m. m. PL. ÚS 1/04).

Z citovaného článku 152 ods. 4 ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu, ako aj iné právnické subjekty realizujúcu svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle článku 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (článok 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

Zákonodarca účel zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom фонде a o pozemkových spoločenstvách, v znení neskorších predpisov stanovil tak, že obsahom pozemkových úprav je racionálne priestorové usporiadanie pozemkového vlastníctva v určitom území a ostatného nehnuteľného poľnohospodárskeho a lesného majetku s ním spojeného vykonávané vo verejnom záujme v súlade s požiadavkami a podmienkami ochrany životného prostredia a tvorby územného systému ekologickej stability, funkciami poľnohospodárskej krajiny a prevádzkovo-ekonomickými hľadiskami moderného poľnohospodárstva a lesného hospodárstva a podpory rozvoja vidieka. Pozemkové úpravy zahŕňajú zistenie a nové usporiadanie vlastníckych a užívateľských pomerov ako aj súvisiacich iných vecných práv v obvode pozemkových úprav a nové rozdelenie pozemkov (scelenie, oddelenie alebo iné úpravy pozemkov), technické, biologické, ekologické, ekonomické a právne opatrenia súvisiace s novým usporiadaním právnych pomerov (§ 1 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb.).

Cieľom zákonodarcu právnou úpravou zákona o pozemkových úpravách bolo teda usporiadanie pozemkového vlastníctva v určitom území a ostatného nehnuteľného poľnohospodárskeho a lesného majetku s ním spojeného, rešpektujúc vlastnícke práva pôvodných vlastníkov pozemkov, pričom vykonávateľ pozemkových úprav je povinný zosúladiť usporiadanie nových právnych pomerov s požiadavkami vo verejnom záujme, s požiadavkami a podmienkami ochrany životného prostredia a tvorby územného systému ekologickej stability, funkciami poľnohospodárskej krajiny a prevádzkovo-ekonomickými hľadiskami moderného poľnohospodárstva a lesného hospodárstva za účelom podpory rozvoja vidieka. Sledujúc úmysel zákonodarcu pri vykonávaní pozemkovej úpravy vykonávateľ pozemkovej úpravy je povinný obstaráť podklady a súbory informácií potrebných na riešenie priestorového usporiadania a funkčného využívania územia v obvode pozemkových úprav v súlade s princípmi trvalo udržateľného rozvoja v rámci návrhu miestneho územného systému ekologickej stability na účely pozemkových úprav a všeobecných zásad funkčného usporiadania územia v obvode pozemkových úprav.

Pred začatím konania o nariadení pozemkových úprav okresný úrad nariadi konanie o začatí pozemkových úprav (prípravné konanie) za účelom preverenia dôvodov, naliehavosti a hospodárskej účelnosti vykonania pozemkových úprav, určenia hraníc obvodu pozemkových úprav, určenia pozemkov, ktoré sú vyňaté z pozemkových úprav. Nariadenie prípravného konania oznámi okresný úrad v dotknutých obciach (ich častiach) verejnou vyhláškou.(§ 7 ods. 2, 3 zákona č. 330/1991 Zb.). Okresný úrad po zhodnotení výsledkov prípravného konania, ak sa preukáže dôvody, rozhodne o povolení pozemkových úprav podľa § 2 ods. 1 písm. b/ alebo z iných dôvodov, ako je hospodárenie na pôde, alebo rozhodne o nariadení pozemkových úprav podľa § 2 ods. 1 písm. a/ a c/ až g/ (§ 8 ods.1 citovaného zákona).

Po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o povolení alebo nariadení pozemkových úprav okresný úrad začne práce na prešetrovaní, zameraní a zobrazení obvodu pozemkových úprav a stabilizovaní význačných lomových bodov hraníc obvodu pozemkových úprav, ktoré sa vykonávajú v rámci operátu obvodu projektu pozemkových úprav, aktualizovaní bonitovaných pôdnoekologických jednotiek, vyhotovovaní súpisu údajov o pôvodných nehnuteľnostiach a právnych vzťahov k nim, určenie hodnoty pozemkov a trvalých porastov v obvode projektu pozemkových úprav, vyhotovovaní zoznamu vlastníkov, užívateľov pozemkov a osôb podľa § 6 ods. 1 písm. d/, ktoré sú obsahom registra pôvodného stavu, obstarávaní ďalších podkladov a súborov informácií potrebných na riešenie priestorového usporiadania a funkčného využívania územia v obvode pozemkových úprav v súlade s princípmi trvalo udržateľného rozvoja v rámci návrhu miestneho územného systému ekologickej stability na účely pozemkových úprav a všeobecných zásad funkčného usporiadania územia v obvode pozemkových úprav. Okresný úrad v obvode projektu pozemkových úprav zostaví, zverejní a schválí register pôvodného stavu, ktorý sa skladá z údajov o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim ku dňu, ktorý určí okresný úrad; zmeny právnych vzťahov, ku ktorým došlo po schválení registra pôvodného stavu, okresný úrad vyznačí v registri pôvodného stavu na základe údajov katastra nehnuteľnosti. Všeobecné zásady funkčného usporiadania územia v obvode pozemkových úprav sa vypracúvajú v

rozsahu, ktorý zodpovedá dôvodom začatia pozemkových úprav a potrebám ďalšieho konania o pozemkových úpravách. Všeobecné zásady funkčného usporiadania územia v obvode pozemkových úprav obsahujú prehodnotenie alebo určenie regulatívu priestorového usporiadania a funkčného využívania územia, ktorý je v súlade so záväznou časťou územnoplánovacej dokumentácie, najmenej v rozsahu podľa § 9 ods. 11 a z toho vyplývajúceho verejného záujmu podľa § 1, návrhy spôsobu ďalšieho využívania územia a štruktúry krajiny v obvode projektu pozemkových úprav s cieľom, aby sa v nej vzájomne zladžovali priestorové požiadavky hospodárskych a iných činností človeka s krajinoekologickými podmienkami územia, vymedzenie chránenej časti krajiny, ak nevznikajú podľa osobitného predpisu. Návrh všeobecných zásad funkčného usporiadania územia v obvode pozemkových úprav predloží okresný úrad na prerokovanie združeniu účastníkov, obci a dotknutým orgánom štátnej správy a dotknutým správcom verejných zariadení. (§ 9 ods. 1, 2, 10, 12 cit. zákona)

Okresný úrad zverejní register pôvodného stavu [§ 9 ods. 1 písm. c/] na vhodnom mieste v obci alebo jej časti na 30 dní a doručí register pôvodného stavu združeniu účastníkov. Zároveň doručí každému účastníkovi, ktorého pobyt je známy, výpis z registra pôvodného stavu o pozemkoch vlastníka a porastoch na nich podliehajúcich pozemkovým úpravám okrem § 9 ods. 6 vrátane výpisu spoluvlastníckych podielov a o ich hodnote. Účastníci môžu podať proti údajom v písomnostiach uvedených v § 10 ods. 1 okresnému úradu písomné námietky v lehote do 30 dní. Okresný úrad zverejní všeobecné zásady funkčného usporiadania územia v obvode pozemkových úprav na vhodnom mieste v obci alebo jej časti. Schválené všeobecné zásady funkčného usporiadania územia v obvode pozemkových úprav podľa § 10 ods. 6 nahrádzajú na účely výstavby spoločných zariadení a opatrení rozhodnutie o umiestnení stavby, ak ide o prípady uvedené v § 12 ods. 4 písm. a/ až d/, rozhodnutie o využívaní územia vypracované v súlade so záväznou časťou územnoplánovacej dokumentácie, rozhodnutie o odňatí poľnohospodárskej pôdy a rozhodnutie o vyňatí lesného pozemku.(§ 10 ods. 1, 2, 4, 8 cit. zákona).

Nové pozemky majú byť svojím druhom, výmerou, bonitou, polohou a hospodárskym stavom primerané pôvodným pozemkom, pričom sa prihliada na výhody získané pozemkovými úpravami. Pri zmene druhu pozemku z dôvodov riešenia protierózných opatrení a iných opatrení navrhnutých vo všeobecných zásadách funkčného usporiadania územia sa za pôvodný druh pozemku považuje navrhovaný stav. Nové určenie hodnoty takéhoto pozemku sa vykoná v rámci aktualizácie registra pôvodného stavu. Nové pozemky vlastníka sú primerané, ak rozdiel hodnoty pôvodných pozemkov a nových pozemkov vlastníka nepresahuje desať percent hodnoty pôvodných pozemkov vrátane pozemkov alebo ich časti potrebných na spoločné zariadenia a opatrenia. S písomným súhlasom vlastníka možno v jeho neprospech prekročiť prípustný rozdiel hodnoty nových pozemkov bez nároku na vyrovnanie v peniazoch. Nové pozemky vlastníka sú primerané, ak rozdiel výmery pôvodných pozemkov a nových pozemkov vlastníka nepresahuje desať percent výmery pôvodných pozemkov vrátane pozemkov alebo ich časti potrebných na spoločné zariadenia a opatrenia. S písomným súhlasom vlastníka možno v jeho neprospech prekročiť prípustný rozdiel výmery nových pozemkov bez nároku na vyrovnanie v peniazoch. Ak s tým vlastník súhlasí, nemusia byť pri vyrovnaní dodržané kritériá uvedené v odseku 3. Obmedzenie vyplývajúce z osobitných predpisov preberá na seba vlastník nového pozemku. (§ 11 ods. 3, 4, 5, 6, 22 cit. zákona)

Po schválení úvodných podkladov (§ 10) a dohodnutých zásad pre umiestnenie nových pozemkov (§ 11 ods. 18) okresný úrad zadá vypracovanie projektu pozemkových úprav. Projekt pozemkových úprav sa skladá zo sprievodnej správy, ktorá obsahuje rekapituláciu konania o pozemkových úpravách, z úvodných podkladov (§ 9), z návrhu nového usporiadania pozemkov v obvode pozemkových úprav, ktorý obsahuje geodetické a popisné údaje v členení na 1. zásady na umiestnenie nových pozemkov, 2. plány verejných zariadení a opatrení (odsek 3), plány spoločných zariadení a opatrení (odsek 4) v nadväznosti na návrh miestneho územného systému ekologickej stability územia na účel pozemkových úprav, 3. rozdeľovací plán vo forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu a zoznam vyrovnaní v peniazoch. Okresný úrad prerokuje návrh nového usporiadania pozemkov s dotknutými vlastníkmi pozemkov a z prerokovania vyhotoví zápis. Ak sa vlastník opakovane bez ospravedlnenia rokovania nezúčastní, považuje sa návrh nového usporiadania pozemkov za prerokovaný. Rozdeľovací plán vo

forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu sa zostavuje podľa registra pôvodného stavu [§ 9 ods. 1 písm. c/) a zásad pre umiestnenie nových pozemkov (§ 11 ods. 23). Rozdeľovací plán vo forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu má grafickú časť (umiestnenie náhradných pozemkov) a písomnú časť (register nového stavu). Projekt pozemkových úprav sa spracúva tak, aby bol dostatočným podkladom na spracovanie projektovej dokumentácie v projekte pozemkových úprav plánovaných spoločných zariadení a opatrení a aby obsahoval údaje katastra nehnuteľností. (§ 12 ods. 1, 2, 6, 9, 10 cit. zákona)

Pred schválením projektu pozemkových úprav okresný úrad aktualizuje obvod pozemkových úprav a register pôvodného stavu tak, aby údaje v registri pôvodného stavu a údaje v registri nového stavu boli v súlade. (§ 12a cit. zákona)

Okresný úrad doručí projekt pozemkových úprav združeniu účastníkov a zverejní ho v obci (jej časti) na vhodnom mieste na 30 dní. Súčasne doručí každému účastníkovi, ktorého miesto pobytu je známe, výpis z rozdeľovacieho plánu. Účastníci a združenie účastníkov môžu podať okresnému úradu proti projektu pozemkových úprav a výpisu z rozdeľovacieho plánu vo forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu námietky do 30 dní od ich zverejnenia alebo doručenia. Ak nie sú podané námietky, okresný úrad projekt pozemkových úprav schváli. Rozhodnutie o schválení projektu pozemkových úprav (odseky 3, 5 a 6) sa oznamuje verejnou vyhláškou. (§ 13 ods. 1, 2, 3, 7 cit. zákona)

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa správny orgán prvého stupňa v danej veci postupoval v intenciách právnej úpravy zákona č. 330/1991 Zb. (citovanej vyššie), pri rozhodovaní o námietkach žalobcu proti výpisu z rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav vychádzal z relevantných skutkových podkladov, zadovážených v procese vyhotovovania projektu pozemkových úprav v k.ú. E., a preto jeho skutkový a právny záver treba považovať za správny, ktorý aj náležite odôvodnil v odôvodnení rozhodnutia, a preto pokiaľ žalovaný rozhodnutím napadnutým žalobou potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie a odvolanie žalobcu zamietol, rozhodol vo veci v súlade so zákonom. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že boli splnené zákonné podmienky pre zamietnutie žaloby súdom prvého stupňa v zmysle § 250j ods. 1 OSP.

6.

Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného, odvolací súd zistil, že základné námietky žalobcu, ktorými napáda zákonnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu spočívajú v jeho tvrdení, že napadnutým rozhodnutím žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím bolo rozhodnuté v rozpore so zákonom č. 330/1991 Zb., keď správne orgány oboch stupňov nevyhoveli jeho námietke proti projektu pozemkových úprav, resp. výpisu z rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav v k.ú. E., keďže vypravovaným projektom bol vytvorený nový stav, ktorým parcely boli umiestnené tak, že pod budovy v jeho vlastníctve, nachádzajúce sa v hospodárskom dvore, boli pridelené parcely iných vlastníkov napriek tomu, že má dostatočnú výmeru parciel, ktoré by v plnej miere poskytli možnosť rozdelenia tak, aby jeho budovy stáli na parcelách v jeho vlastníctve; žalobca súčasne namietal, že súd prvého stupňa ako aj žalovaný v odôvodnení rozhodnutia nedostatočne odôvodnili, z akých dôvodov jeho námietke nevyhoveli, čím zaťažili rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov.

Odvolací súd v prvom rade zameral svoju pozornosť k námietke žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa pre nedostatok dôvodov.

Podľa ustanovenia 246c ods. 1 OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 157 ods. 1, 2 OSP v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách "V mene Slovenskej republiky" uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov a prísediacich, presné označenie účastníkov a ich zástupcov, účasť prokurátora, označenie prejednávanej veci, znenie výroku, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania a náležitostiach odvolania podľa § 205 ods. 1 a 2, poučenie o možnosti výkonu rozhodnutia a deň a miesto vyhlásenia.

V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. OSP

Problematike týkajúcej sa povinnosti náležite zdôvodniť rozhodnutie venoval značnú pozornosť vo svojej judikatúre aj Ústavný súd Slovenskej republiky - napr. v nálezoch sp.zn. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 243/07, I. ÚS 114/08, III. ÚS 36/2010. Ústavný súd konštatoval, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov (týka sa aj rozhodovacej činnosti orgánov verejnej správy) sa uskutočňuje v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu; jedným z týchto princíпов, predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní, je povinnosť súdov (ako aj orgánov verejnej správy) svoje rozhodnutia odôvodniť v súlade so zákonnou úpravou. Z odôvodnenia totiž musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Povinnosťou súdu je presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť, pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Taktiež z ustálenej judikatúry ESLP je zrejmé, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. V zmysle judikatúry Súdneho dvora ako aj ústavného súdu sa pritom nevyžaduje, aby sa na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Vzhľadom na to, že z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa uvedené skutočnosti jednoznačne vyplývajú, nemožno sa stotožniť s námietkou žalobcu o nedostatočne odôvodnenom rozhodnutí krajského súdu a o potrebe jeho zrušenia pre vadu nepreskúmateľnosti. Z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalobcu, ktorými namietal, že súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku sa riadne nevyporiadal s jeho námietkami uvedeným v žalobe, za nedôvodné. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza v dostatočnom rozsahu relevantné skutkové zistenia, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia žalovaného v preskúmvanej veci o námietkach žalobcu ako vlastníka proti projektu pozemkových úprav, resp. výpisu z rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav v katastrálnom území E. a súčasne právne dôvody, podložené právnou úpravou na vec sa vzťahujúcou, ktoré ho viedli k právnemu záveru o zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým správnyim rozhodnutím a konania im predchádzajúce, čo je v súlade s procesnými požiadavkami vyjadrenými v ustanovení § 157 ods. 2 OSP. Vychádzajúc z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa neobstojí ani tvrdenie žalobcu, ktorým dôvodil, že súd prvého stupňa dostatočne nezdôvodnil, prečo neprihliadol k jeho základnej námietke, v konaní nie je preukázané, akými úvahami sa súd riadil, keď jeho právnou argumentáciu nepovažoval za dôvodnú, čím bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. 5 a nasl. jasným a zrozumiteľným spôsobom dal dostatočnú odpoveď na námietky žalobcu vznesené v jeho žalobe, ako aj k otázke, ktorú žalobca považoval za základnú, t.j. umietnenenie iných vlastníkov pod stavby v jeho vlastníctve v hospodárskom dvore. Z týchto dôvodov odvolací súd námietku žalobcu, ktorou namietal, že mu bolo odňaté právo na spravodlivý proces pre nedostatočné zdôvodnenie súdneho rozhodnutia, vyhodnotil ako nedôvodnú.

Ďalej žalobca v dôvodoch odvolania namietal, že krajský súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tvrdil, že počas konania o projekte pozemkových úprav namietal, že návrh rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav nerieši účelne, efektívne a hospodárne doteraz existujúci stav, rozhodnutie sa zaoberalo čiastočne len námietkami ohľadne ornej pôdy, neriešilo hospodársky dvor, a práve za najvypuklejší problém považuje neriešenie jeho námietok ohľadne hospodárskeho dvora, ktorý odkúpil za účelom podnikania v poľnohospodárstve. Namietal, že správny orgán nezobral do úvahy jeho námietky a tvrdenia a ani nevysvetlil dôvody svojho postupu. S uvedeným sa však odvolací súd nestotožňuje. Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu vyplýva, že správne orgány oboch stupňov v procese posudzovania námietky žalobcu proti projektu pozemkových úprav, resp. výpisu z rozdeľovacieho plánu projektu pozemkových úprav v k.ú. E., ktorou žalobca nesúhlasil s umiestnením nových vlastníkov pozemkov pod jemu patriace hospodárske objekty v areáli hospodárskeho dvora, si zabezpečili a mali k dispozícii dostatok relevantných skutkových podkladov, na základe ktorých ustálili svoj záver o nedôvodnosti tejto námietky žalobcu. Odvolací súd v danej súvislosti upriamuje pozornosť na to, že zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu je zrejmé, že samotný žalobca ako účastník pozemkových úprav mohol využiť svoje procesné práva a správne orgány predniesť požiadavku na umiestnenie nových pozemkov v hospodárskom dvore v čase prerokovania návrhu umiestnenia nových pozemkov dňa 09.11.2011, ktorého sa zúčastnil, pričom zo zápisu z predmetného prerokovania vyplýva, že žalobca požiadavku jeho návrhu na riešenie vlastníctva pozemkov pod budovami v jeho vlastníctve v hospodárskom dvore nevzniesol. Za pasivitu žalobcu ako účastníka pozemkových úprav nemôže niesť v procese spracovania projektu pozemkových úprav zodpovednosť jeho zhotoviteľ a ani správny orgán v konaní rozhodovania o námietkach proti projektu pozemkových úprav. Správne orgány oboch stupňov v konaní o námietkach žalobcu proti projektu pozemkových úprav, resp. výpisu z rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav, v rámci posudzovania dôvodnosti námietok žalobcu voči spracovanému projektu pozemkových úprav, resp. výpisu z rozdeľovacieho plánu, náležite skúmali, či projekt pozemkových úprav vo vzťahu k žalobcovi bol vypracovaný v súlade so zákonom o pozemkových úpravách, sledujúc jeho účel, či zhotoviteľ projektu pozemkových úprav postupoval pri umiestňovaní nových pozemkov podľa zákona o pozemkových úpravách, platných Zásad na umiestňovanie nových pozemkov a zápisu z prerokovania návrhu umiestnenia nových pozemkov zo dňa 09.11.2011 so žalobcom, výsledkom ktorého posúdenia bolo nevyhovenie námietky žalobcu týkajúcej sa umiestnenia nových pozemkov pod budovy v jeho vlastníctve v hospodárskom dvore. Svoje právne závery správne orgány oboch stupňov v odôvodnení rozhodnutí náležite podložili skutkovými zisteniami ako aj svojou právnou úvahou, na základe ktorej dospeli k tomu, že námietke žalobcu vo vzťahu k novému umiestneniu pozemkov v hospodárskom dvore nie je možné vyhovieť.

Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani odvoláciu námietku žalobcu, že správne orgány oboch stupňov nevenovali dostatočnú pozornosť jeho zásadnej námietke proti výpisu z rozdeľovacieho plánu projektu pozemkových úprav v k.ú. E., ktorou nesúhlasil s umiestnením nových pozemkov pod jemu patriace hospodárske objekty v areáli hospodárskeho dvora, považujúc návrh rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav za nespravodlivý, keďže nerieši účelne, efektívne a hospodárne doteraz existujúci stav pozemkov a budov nachádzajúcich sa v predmetnom hospodárskom dvore.

Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu mal odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa v preskúmvanej veci preukázané, že Obvodný pozemkový úrad v Leviciach rozhodnutím č. P 2004/00258 zo dňa 10.06.2004 podľa § 7 zákona č. 330/1991 Zb. nariadil prípravné konanie pozemkových úprav v k.ú. E. z dôvodu uvedeného v § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 330/1991 Zb., t.j. potreby usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov a odstránenia prekážok ich výkonu vyvolaných historickým vývojom pred účinnosťou tohto zákona, rozhodnutím č. j. 2005/001171 P 2005/00913 z 01.06.2005 Obvodný pozemkový úrad v Leviciach podľa § 8 ods. zákona č. 330/1991 Zb. nariadil pozemkové úpravy k nehnuteľnostiam v k.ú. E. v zmysle § 2 ods. 1, písm. a/ zákona č. 330/1991 Zb. a v zmysle § 3 tohto zákona určil obvod pozemkových úprav tak, že je ním k.ú. E. dňa 10.0.2009 sa konalo druhé stretnutie komisie konanej za účelom opätovného prerokovania návrhov a požiadaviek na určenie nových pozemkov v rámci prípravy Zásad na umiestnenie nových pozemkov

projektu pozemkových úprav v obvode projektu pozemkových úprav k.ú. E., ktorého sa žalobca zúčastnil, o čom bola spísaná zápisnica. Verejnou vyhláškou pod č. Ev.č. 2009/001986, P 2009/00067 z 09.10.2009 Obvodný pozemkový úrad v Leviciach zverejnil Zásady na umiestnenie nových pozemkov, rozhodnutím z 30.10.2009 E.č. 2009/002137, P 2009/00067 Obvodný pozemkový úrad v Leviciach podľa § 10 ods. 5 cit. zákona schválil register pôvodného stavu v k.ú. E., návrh na umiestnenie nových pozemkov podľa § 11 a 12 cit. zákona bol zápisnične prerokovaný so žalobcom dňa 09.11.2009, z obsahu ktorej zápisnice vyplýva, že žalobca návrh umiestnenia nových pozemkov vo vzťahu k hospodárskemu dvoru nevzniesol, žalobca listom zo dňa 12.12.2012, doručený Obvodnému pozemkovému úradu v Leviciach dňa 17.12.2012 vzniesol písomné námietky proti PPÚ a výpisu rozdeľovacieho plánu E..

Skutkové okolnosti podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa potvrdzujú, že správny orgán v procese pozemkových úprav v preskúmvanej veci postupoval v súlade so zákonom č. 330/1991 Zb., v úzkej súčinnosti so žalobcom, čím neboli porušené ani jeho procesné práva. Správne orgány oboch stupňov vo veci námietok žalobcu si zadovážili dostatok skutkových podkladov, z ktorých vyvodili správny právny záver, ktorý v odôvodnení preskúmvaných rozhodnutí aj náležite odôvodnili, a preto ich rozhodnutia spĺňajú zákonné požiadavky ustanovené v § 47 správneho poriadku. Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani odvolaciu námietku žalobcu, že žalovaný ako aj správny orgán prvého stupňa náležite neodôvodnili žalobou napadnuté rozhodnutia.

Odvolací súd sa tiež stotožňuje s konštatáciou súdu prvého stupňa, že správne orgány oboch stupňov v preskúmvanom konaní neprekročili zákonom povolenú mieru voľnej úvahy (správne uváženie), svoje uváženie i vyvedené závery v odôvodnení rozhodnutí dostatočne odôvodnili a napadnutými rozhodnutiami vytvorili spravodlivú rovnováhu medzi všeobecným záujmom a ochranou individuálnych práv.

V danej súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti žalobcu, že právne posúdenie námietok účastníka proti výpisu z rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav k.ú. E. patrí do výlučnej kompetencie správneho orgánu - v danom prípade okresného úradu (právny nástupca obvodného úradu). Zákonodarca umožňuje ingerenciu súdu do právneho posúdenia - správnej úvahy, správneho orgánu len v zákonom rámci súdneho prieskumu (§ 245 ods. 2 OSP), keďže opačný postup by spôsoboval zásah súdu do rozhodovacej právomoci správneho orgánu, čo nie je prípustné. Odvolací súd upriamuje pozornosť tiež na to, že v procese súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu povinnosťou súdu je posúdiť, či postup a rozhodnutie správneho orgánu nevybočilo zo zákonného rámca, či skutkové zistenia, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia boli zadovážené zákonným spôsobom a či úsudok správneho orgánu je v súlade s logickým a racionálnym uvažovaním.

Pokiaľ aj žalobca za najvypuklejší problém považuje neriešenie jeho námietok ohľadne hospodárskeho dvora, ktorý odkúpil za účelom podnikania v poľnohospodárstve, nie je možné súhlasiť s jeho argumentáciou, že návrh rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav nerieši účelne, efektívne a hospodárne doteraz existujúci stav, považujúc za nespravodlivé, že pod budovy v jeho vlastníctve boli pridelené parcely iných vlastníkov napriek tomu, že má dostatočnú výmeru parciel, ktoré by v plnej miere poskytli možnosť rozdelenia tak, aby jeho budovy stáli na parcelách v jeho vlastníctve. Skutkové okolnosti potvrdzujú, že žalobca odkúpil len objekty v areáli hospodárskeho dvora a nie aj pozemky pod nimi, teda jeho stav vo vzťahu k vlastníctvu k pozemkom pod nimi ostalo nezmenené. Odvolací súd v danej súvislosti zdôrazňuje, že povinnosťou správneho orgánu v konaní o pozemkových úpravách bolo zabezpečiť spravodlivú rovnováhu medzi všeobecným záujmom a ochranou individuálnych práv, pričom žiaden z účastníkov konania o pozemkových úpravách a teda ani žalobca v tomto konaní nemal právny nárok na také funkčné a priestorové usporiadanie vlastníctva pozemkov, aby nadobudol pozemky pod vlastnými stavbami. Skutkové zistenia pritom potvrdzujú, že správny orgán bral v úvahu rozdielneho vlastníctva k budovám žalobcu a pozemkom pod nimi, keď pod stavbu žalobcu na parc. č. XXXX/XX bol navrhnutý nový pozemok parc. č. XXXX a príľahlý pozemok parc. č. XXXX neznámych vlastníkov zastúpených Slovenským pozemkovým fondom, zohľadniac ďalší postup usporiadania vlastníctva

odpredajom alebo dlhodobým prenájmom pozemkov v zmysle § 19 ods. 3 písm. c/ zákona číslo 180/1995 Z.z.; pod ďalšou stavbou žalobcu na parc. č. XXXX/X bol navrhnutý nový pozemok parc. č. XXXX, ktorý je v časti vo vlastníctve C. L. (matky) spolu s príľahlým pozemkom okolo stavby - parc. č. XXXX, ktorá je vo výlučnom vlastníctve menovanej a aj ďalšie pozemky parc. č. XXXX a XXXX, na ktorých sa nachádza ďalšia stavba žalobcu - vodáreň, sú navrhnuté do vlastníctva matky žalobcu. Skutkové okolnosti teda potvrdzujú, že správny orgán pri navrhovaní nového stavu vlastníctva k pozemkom pod stavby vo vlastníctve žalobcu v hospodárskom dvore sledoval jeho záujem. Skutkové okolnosti vyplývajúce z administratívneho spisu súčasne nepotvrdzujú správnosť tvrdenia žalobcu, že napriek jeho návrhu, aby zastavaná pôda v hospodárskom dvore bola daná do jeho vlastníctva, pozemkový úrad schválil takú úpravu, ktorá umiestňuje pod jeho budovy pozemky iných vlastníkov, keď zo zápisu o prerokovaní návrhu umiestnenia nových pozemkov zo dňa 09.11.2011 so žalobcom nevyplýva, že žalobca vzniesol návrh alebo požiadavku vo vzťahu umiestnenia nových pozemkov v hospodárskom dvore.

Vzhľadom k uvedenému vyššie ak žalobca v dôvodoch odvolania namietal, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2, písm. d/ OSP), rozhodnutie krajského súdu vychádza nesprávneho právneho posúdenia veci (205 ods. 2, písm. f/ OSP) a postupom krajského súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP), bez bližšieho zdôvodnenia, odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti uvedených odvolacích dôvodoch. Po preskúmaní danej veci odvolací súd mal preukázané, že súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného postupoval v súlade s právnou úpravou ustanovenou v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.), náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného a postup mu predchádzajúci v rozsahu žalobných dôvodov a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa taktiež náležite vysporiadal so zásadnými žalobnými námietkami. Odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že žalobné námietky žalobcu neboli spôsobilé zvrátiť správnosť záverov správnych orgánov oboch stupňov, na základe ktorých podľa § 13 ods. 4

zákona č. 330/1991 Zb. nebolo vyhovené jeho námietke ako vlastníka proti projektu pozemkových úprav, resp. výpisu z rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav v k.ú. E.. Z uvedených dôvodov preto aj odvolací súd odvolacie námietky žalobcu proti rozsudku krajského súdu vyhodnotil ako nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť jeho odvolacieho návrhu.

Odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a s § 219 ods. 1, 2 OSP a s § 492 ods. 2 SSP potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), keď nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1, s § 246c ods. 1 a s § 224 ods. 1 OSP a s § 492 ods. 2 SSP. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu jeho neúspechu v tomto konaní.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.